

Sygn. akt: I C 409/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2023 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Hajduk

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2023 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. M.

przeciwko T. M.

o ustalenie

1. oddała powództwo
2. odstępuje od obciążania powódki kosztami zastępstwa procesowego pozwanego

SSO Wojciech Hajduk

IC 409/22 UZASADNIENIE

Powódka K. M. domagała się w pozwie przeciwko pozwanemu T. M. ustalenia nieważności umowy o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej, zawartej w dniu 25 października 2013r przed notariuszem K.-F. Rep. (...) i umowy podziału majątku wspólnego zawartej przed notariuszem K.-F. Rep. (...).

Uzasadnia, że w dniu 1.03.2003 strony zawarły związek małżeński. W dniu (...) urodził się syn J. M., a w dniu (...) córka A. M.. Relacje stron układały się prawidłowo do narodzin córki. Po narodzinach córki pozwany wpadł na pomysł zawiązania spółki dla prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży hurtowej drewna, materiałów budowlanych i wyposażenia sanitarnego. Pozwany zaplanował czynności notarialne, polegające na zawiązaniu umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki komandytowej. Obiecał, że ustanowi powódkę prezesem zarządu planowanej spółki (...) Sp. z o.o., przy czym on sam uzyska w spółce status wspólnika oraz prokurenta na zasadzie prokury samoistnej. Jednocześnie, tego samego dnia pozwany zawiązał kolejną spółkę, tym razem (...) Sp. z o.o. Sp. k., której został jedynym wspólnikiem, a zarazem komandytariuszem z prawem do 99% udziałów w zysku spółki, a 1 % udziału w zyskach uzyskała firma (...) Sp. z o.o., w której powódka była prezesem.

Bezpośrednio przed zawarciem umów, pozwany zwrócił się do powódki aby tego samego dnia strony zawarły także umowę małżeńską majątkową celem ustanowienia rozdzielnosci majątkowej i podziału majątku. Motywował to dbałością o dobro rodziny. W razie niewypłacalności spółki z o.o. członkowie zarządu mogą odpowiadać solidarnie całym swoim majątkiem za jej zobowiązania, a skoro powódka ma być prezesem spółki z o.o. mogą stracić cały majątek. Zapewniał powódkę o tym, że lepiej będzie jeśli to on nabędzie własność nieruchomości stanowiącej majątek wspólny

stron. Jedynym wartościowym składnikiem majątku stron była nieruchomości w P. przy ul (...). Umowy takie zawierane są jedynie dla pozoru, więc zbędne jest określanie w umowie o podziale majątku wspólnego obowiązku jakiegokolwiek spłaty tytułem wyrównania udziałów. Wizja ewentualnej utraty majątku przstraszyła powódkę i wyraziła zgodę na zawarcie umów. Twierdził, że powódka będzie przebywać przez rok na urlopie macierzyńskim w związku z narodzinami córki, a następnie wróci do pracy zarobkowej w banku, w którym była zatrudniona od 1.01. 2011r. Po upływie roku stwierdził, że będzie lepiej jak powódka przejdzie na urlop wychowawczy i będzie w miarę możliwości pomagała mu w prowadzeniu działalności, dopóki dziecko nie pójdzie do przedszkola. Po tym okresie, a dokładnie po upływie 35 miesięcy, powódka na prośbę pozwanego wypowiedziała umowę o pracę w banku, aby nadal pomagać mu w prowadzeniu działalności.

Po zawarciu umów, powódka zaczęła dostrzegać pogłębiającą się zależność od męża w sprawach finansowych. Pozwany uzurpował sobie prawo do wyłącznego, samodzielnego decydowania o materialnych aspektach pożycia małżeńskiego stron i całej rodziny, co skądinąd zaczęło przekładać się na relacje interpersonalne między małżonkami. Nadto, pozwany zajął pozycję wyraźnie dominującą w małżeństwie stron w związku z pełnioną przez niego funkcją w obu spółkach oraz posiadaniem i zarządzaniem przez niego majątkiem, stanowiącym de facto majątek wspólny stron. Co więcej, w 2016 r. strony za namową pozwanego zaczęły budowę domu, który w całości wraz z działką jest własnością pozwanego. W 2020r. doszło do kryzysu małżeńskiego. W październiku 2020 powódka oświadczyła, że chce się rozstać i wyprowadziła się z dziećmi. W marcu 2021 r. strony podjęły uchwałę w przedmiocie odwołania powódki z funkcji Prezesa Zarządu. Jednocześnie, wraz z odwołaniem powódki z funkcji w organach spółki, powołano nowego prezesa, którym został powód. We wrześniu 2021 powód zwrócił się do powódki o zbycie udziałów w spółce na rzecz pełnoletniego syna w zamian za stary samochód. Powódka zrozumiała, że była zwodziona, podstępnie wprowadzona w błąd, wyzyskano ją w szczególnym momencie życia, by zyskać wyłączne prawo własności majątku wspólnego i zabezpieczyć się przed niewypłacalnością spółki.

Błąd polegał na wzbudzeniu w niej przekonania, że umowa o ustanowieniu rozdzielności majątkowej i podziale majątku zawierane są wyłącznie dla pozoru i w celu ochrony rodziny.

Pozwany, jako komandytariusz (...) Sp. z o.o. Sp. k., generującej wysokie obroty i powiązanej kapitałowo z (...) Sp. z o.o., odpowiadał do sumy komandytowej do wysokości zaledwie 1.000,00 zł, podczas gdy powódka działająca w jednoosobowym zarządzie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością mogła odpowiadać całym swoim majątkiem.

Powódka działała pod wpływem błędu podstępnie wyzyskanego przez powoda. W takim przypadku błąd nie musi być istotny, ani dotyczyć treści czynności prawnej. Termin do rozpoczęcia biegu uchylenia się od skutków prawnych rozpoczął bieg 1.09.2021r, wtedy został wykryty błąd. Powódka złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych swojego oświadczenia z 2013r.

Ponadto postanowienia umowy o podział majątku wspólnego oraz umowy o ustanowieniu rozdzielności majątkowej rażąco naruszają zasady współżycia społecznego, takie jak zasadę sprawiedliwości oraz zasadę równego traktowania i równych praw małżonków. Zawarcie spornej umowy małżeńskiej majątkowej i umowy o podział majątku wspólnego, doprowadziło do rażącego pokrzywdzenia powódki na skutek pozbawienia jej dorobku całego życia - bez obiektywnych powodów ku temu.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił, że oświadczenie Pani K. M. z dnia 29 kwietnia 2022 r. o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu dokonane zostało z naruszeniem statuowanego w art. 88 §2 Kodeksu cywilnego rocznego terminu do jego wyartykułowania. Termin do złożenia oświadczenia wynosi jeden rok i rozpoczyna swój bieg od chwili wykrycia.

W ocenie pozwanego, powódka tylko na potrzeby procesowe wykazania dochowania ustawowego terminu, stara się zbudować koncepcję, jakoby o błędzie towarzyszącym dokonywaniu czynności prawnych powzięć miała wiedzę w dniu 1 września 2021 r., kiedy to jej mąż zwrócił się do niej z informacją o planowanym przez niego przekazaniu udziałów w spółce (...) Sp. z o.o. synowi J.. Wtedy miała zrozumieć, że była zwodziona i wprowadzona w błąd.

Powódka od momentu zawarcia umów przed notariuszem miała świadomość ich treści i skutków prawnych, co wynika z samej treści umów. Z pozwu wynika, że po zawarciu umów, powódka zaczęła dostrzegać pogłębiającą się zależność od męża w sprawach finansowych. Pozwany uzurpował sobie prawo do wyłącznego i samodzielnego decydowania o materialnych aspektach pożycia małżeńskiego stron i całej rodziny, co skądinąd zaczęło przekładać się na relacje interpersonalne między małżonkami. Nadto, pozwany zajął pozycję wyraźnie dominującą w małżeństwie stron w związku z pełnioną przez niego funkcją w obu spółkach oraz posiadaniem i wyłącznie zarządzanym przez niego majątkiem (...). Oznacza to zatem, iż już po zawarciu kwestionowanych umów (a nie w 2021 r.), powódka zdała sobie z sprawy z konsekwencji ich zawarcia i ewentualnie od tego momentu, przy zaistnieniu innych niezbędnych przesłanek, rozpoczął bieg terminu do uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia woli.

Ponadto nie można mówić o błędzie. Obydwoje małżonkowie zawierając umowy spółek i powołując na stanowisko członka zarządu powódkę, odpowiadającą za zobowiązania całym swoim majątkiem, przenieśli aktywa na rzecz pozwanego, od takiej odpowiedzialności wolnego. Powódka zdawała sobie zatem doskonale sprawę z celu dokonywania tych czynności, godziła się z nim i w pełni go akceptowała nie zgłaszając co do tego żadnych zastrzeżeń. Zdumiewające zatem jest ich wyartykułowanie po 8 latach od dokonania czynności prawnych.

Nie jest prawdą by umowy miały być pozorne, pozorność jest wadą czynności prawnej i oznacza oświadczenie woli złożone wobec drugiej strony bez zamiaru dokonania czynności prawnej lub z zamiarem dokonania czynności innej niż określona w oświadczeniu. Powódka nie wskazuje jednak, aby strony nie miały faktycznie zamiaru zawarcia obydwu umów, albo też aby miały wolę zawarcia umów o treści czy skutkach innych niżli zostało to dokonane.

USTALENIA FAKTYCZNE

W dniu 1.03.2003 strony zawarły związek małżeński. W dniu (...) urodził się ich syn J. M., a w dniu (...) córka A. M.. W tym czasie powódka od około 3 lat pracowała w banku na stanowisku doradcy kredytowego. Pozwany prowadził jednoosobową działalność gospodarczą, współpracował z (...). Po narodzinach córki pozwany zaplanował zawiązanie dwóch spółek dla prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży hurtowej drewna, materiałów budowlanych i wyposażenia sanitarnego. Pierwszą miała być (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. zaproponował powódce pełnienie w niej funkcji prezesa zarządu oraz objęcie części udziałów, dla siebie przeznaczył funkcję prokurenta samoistnego i współnika. Drugą z ze spółek miała być (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa, w której pozwany miał pełnić rolę jedyne go współnika, a zarazem komandytariusza z prawem do 99% udziałów w zysku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a 1 % udziału w zyskach (...) spółki z o.o. miała uzyskać sama spółka, w której powódka miała zostać prezesem.

Pozwany zaproponował również powódce aby zawarli umowę majątkową małżeńską by ustalić rozdzielność majątkową oraz umowę podziału majątku. W ramach podziału majątku pozwanemu miałyby przypaść własność nieruchomości w P. przy ul (...), która stanowiła w tamtym czasie najbardziej wartościowy składnik majątku stron. Podział majątku miał się odbyć bez spłat na rzecz powódki. Pozwany motywował to dbałością o dobro rodziny. Uzasadził, że przypadku niewypłacalności spółki z ograniczoną odpowiedzialnością członkowie zarządu mogą odpowiadać solidarnie całym swoim majątkiem za jej zobowiązania, a skoro powódka ma być prezesem spółki z o.o. mogą stracić cały majątek. Zapewniał, że najlepiej będzie jeśli to on będzie wyłącznym właścicielem nieruchomości stanowiącej dotychczas wspólny majątek stron. Powódka wyraziła zgodę na zawarcie wszystkich umów i objęcie funkcji prezesa zarządu w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. Pozwany zaplanował czynności notarialne. W dniu 5.10.2013r. w kancelarii notarialnej M. F. strony zawarły umowę majątkową małżeńską, na mocy której ustanowiły rozdzielność majątkową oraz umowę o podział majątku wspólnego, na mocy której dokonały podziału ich majątku wspólnego w ten sposób, że nieruchomość stanowiącą lokal mieszkalny nr (...) położony w P. przy ul (...), objęty księgą wieczystą SR w Gliwicach (...) nabył na własność w całości pozwany bez żadnych spłat ani wzajemnych roszczeń [akty notarialne z 5.10.2013(...) oraz Rep (...). K-28 i 29-30, zeznania powódki k- 97-100; zeznania pozwanego k-100-101]. Jednocześnie doszło do zawarcia umów planowanych spółek, gdzie w spółce (...) sp z o.o. powódka została prezesem zarządu [okoliczność niesporna]. W dniu 21.11. 2014r. strony zawarły kolejną umowę o podział majątku wspólnego, w której oświadczyły że: są współwłaścicielami w udziałach wynoszących po 1/111 we

własności nieruchomości położonej w P., o łącznym obszarze 1,2594 ha objętej księgą Wieczystą SR w Gliwicach (...), którą nabyli na podstawie umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu nr (...) w P. przy ul (...) i umowy jego sprzedaży z dnia 11.10.2012r., na której znajdują się min. parkingi, drogi wewnętrzne i tereny zielone, oraz że udział 2/111 części we własności ww. nieruchomości nabywa w całości T. M. bez żadnych spłat ani wzajemnych świadczeń czy roszczeń [akt notarialny sporządzony przez notariusza J. S. 21.11.2014r. Rep A 12813/2014 k-76-78]. Relacje stron układały się prawidłowo. Powódka po zakończeniu urlopu wychowawczego udzielonego w związku z urodzeniem córki wypowiedziała umowę o pracę w banku i skoncentrowała się na wychowaniu dzieci oraz pomocy w prowadzeniu działalności gospodarczej. Z tytułu pracy w spółce (...) otrzymywała minimalne wynagrodzenie. Na nieruchomości pozwanego wybudowali dom, który wymagał wykończenia. W 2019r. pozwany otrzymał bardzo atrakcyjną ofertę pracy w W.. Uzgodnili, że podjęcie przez pozwanego tej pracy będzie korzystne dla rodziny. Rozpoczął ją w grudniu 2019r., pracował poza domem od poniedziałku do czwartku, w weekendy wspólnie wykonywali prace wykończeniowe w domu. Relacje stron pogorszyły się w 2020r. wraz z wybuchem pandemii. Pozwany pracował zdalnie z domu. Powódka poznała innego mężczyznę, z którym nawiązała następnie romans. Rozpoczęły się pretensje o wydatki, gorsze traktowanie powódki, podejrzenia. Relacje radykalnie się pogorszyły. Powódka uświadomiła sobie, że jest uzależniona finansowo od pozwanego, to jej mąż lepiej zarabiał, decydował o spółkach (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. sk. i ich zyskach, uzyskiwał dodatkowo dochody z kontynuowanej indywidualnej działalności gospodarczej, a także z zatrudnienia w firmie (...). Dodatkowo uświadomiła sobie, że na skutek umów małżeńskich z 2013r. została praktycznie bez własnego majątku (za wyjątkiem udziałów w spółce (...) sp. z o.o.). W sierpniu 2020 wyprowadziła się od pozwanego, związała się z wcześniej poznanym mężczyzną. Pozwany w lipcu 2021r. zaproponował powódce zbycie jej udziałów w spółce z o.o. na rzecz ich syna w zamian za używany samochód. Powódka nie wyraziła zgody. W grudniu 2021 wystąpiła do sądu z pozwem o rozwód. Pismem z dnia 29.04.2022r złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków oświadczeń woli z 25.10.2013r. złożonych przy zawieraniu umowy majątkowej małżeńskiej i umowy o podział majątku wspólnego [zeznania powódki k- 97-100; zeznania pozwanego k-100-101, oświadczenie z 29.04.2022 k-37, dowód nadania k-38, korespondencja sms-owa stron z okresu 12.07.2021- 2.09.2021r.].

Powyższy stan faktyczny wynika ze zgodnych w tym zakresie zeznań stron. Dołączona do sprawy korespondencja stron z okresu 12.07.2021- 2.09.2021r. dotycząca propozycji przeniesienia przysługujących powódce udziałów w spółce z o.o. na syna oraz rozliczenia z tego tytułu, nie ma znaczenia dla oceny sprawy. Obejmuje okres po wyprowadzeniu się powódki od pozwanego, nie odnosi się do zamiaru stron i rozumienia umów w 2013r.

Sąd nie dał wiary powódce, że zamiarem pozwanego była chęć pozbawienia jej majątku poprzez zawarcie umowy majątkowej małżeńskiej i umowy o podział majątku wspólnego. Co prawda na skutek tych umów stał się właścicielem nieruchomości, objętej dotychczas wspólnością małżeńską, jednakże była to świadoma, przemyślana decyzja obu stron. Bark podstaw do przyjęcia, że strony uzgodniły, że zawarły tę umowę dla pozorów. Są to twierdzenia mające podważyć ważność umów w niniejszym procesie. W dniu 21.11.2014r. strony zawarły kolejną analogiczną umowę o podział majątku wspólnego. Strony działały więc konsekwentnie z rozeznaniem. W ocenie sądu powódka prawidłowo rozumiała treść tych czynności, przez okres 3 lat była doradcą kredytowym banku, bez wątplenia miała więc do czynienia z podobnymi umowami. Co więcej, umowy majątkowe małżeńskie, umowy o podział majątku wspólnego należą często zawieranych umów, których znaczenie, w obecnej świadomości prawnej społeczeństwa jest oczywiste dla przeciętnego obywatela. Zamiar pozwanego, a także powódki należy ocenić jako zgodny z deklarowanym. Chcieli uniknąć zagrożenia skierowania egzekucji ewentualnych wierzycieli spółki do majątku stron. Powódka miała zaufanie do męża i nie widziała potrzeby dokonywania z jego strony spłat, które również mogłyby być przedmiotem ewentualnej egzekucji wierzycieli spółki. Takie intencje znajdują potwierdzenie w wieloletnich prawidłowych relacjach stron po zawarciu umów. Zachowanie pozwanego nie wskazywało by chciał wykorzystać powódkę i pozbawić ją majątku. Był lojalny, stosunki stron układały się prawidłowo aż do 2020, gdy powódka związała się z innym mężczyzną. Zamiar pozwanego należy więc ocenić przez pryzmat jego zachowania, a te było prawidłowe. Dopiero wyprowadzenie się od pozwanego uświadomiło powódce jej niekorzystną sytuację majątkową wynikającą z zawartych umów. Tym samym ich zawarcie nie było wynikiem podstępności pozwanego lecz nieświadomości sobie potencjalnych konsekwencji tych umów np. w przypadku pogorszenia relacji stron.

ROZWAŻANIA PRAWNE

Powódka domagała się ustalenia nieważności umowy majątkowej małżeńskiej ustanawiającej rozdzielną majątkową oraz umowy o podział majątku wspólnego z 25.10. 2013r. zarzucając zawarcie tych umów pod wpływem błędu wywołanego przez pozwanego podstępnie [art. 86§1kc).

Podstawową przesłanką dopuszczalności powództwa o ustalenie jest istnienie interesu prawnego w żądaniu ustalenia. Istnieje on wówczas gdy występuje obiektywna potrzeba ochrony prawnej. Nie ulega wątpliwości, że w sytuacji kwestionowania ważności umowy interes prawny istnieje.

Zgodnie z art. 84§1i2kc w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej (§1). Można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny §2). Według art. 86§1kc jeżeli błąd wywołała druga strona podstępnie, uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu może nastąpić także wtedy, gdy błąd nie był istotny, jak również wtedy, gdy nie dotyczył treści czynności prawnej.

Kodeks cywilny nie zawiera definicji podstępu, zakładając, że do interpretacji wystarczy potoczne znaczenie tego słowa. W rozumieniu takim jest to świadome wywołanie u drugiej osoby fałszywego obrazu jakiegoś faktu, sytuacji lub przekonania po to, aby skłonić ją do określonego postępowania [min.SN IV CSK 336/2010]. Jest to umyślne działanie sprawcy. Element materialny podstępu polega na podjęciu przez sprawcę określonego zachowania, które wywołuje błąd u oświadczonego. Tym samym podstęp obejmuje sytuacje wywołania u osoby fałszywego obrazu rzeczywistości lub wzmocnienia mylnego wyobrażenia o jakimś stanie rzeczy, bądź utwierdzenia w błędnym przekonaniu.

W niniejszej sprawie okoliczności takie nie mają miejsca. Pozwany zaproponował powódce zawarcie umów oferując jednocześnie objęcie funkcji prezesa zarządu spółki z o.o. Wskazał na możliwość niepowodzenia planowanej działalności gospodarczej spółki z o.o., którą chciał powołać i potencjalne ryzyko odpowiedzialności majątkowej członka zarządu w razie niewypłacalności spółki (art. 299ksh).

Jak wyżej wspomniano sytuację tę należy ocenić w ten sposób, że powódka prawidłowo zrozumiała treść tych czynności, przez okres 3 lat była doradcą kredytowym banku, bez wątplenia miała więc do czynienia z podobnymi umowami. Brak zamiaru skrzywdzenia powódki (pozbawienia jej majątku) wynika to z wieloletnich prawidłowych relacji stron po zawarciu umów, jego lojalności, a nawet prób ratowania małżeństwa. Zachowanie pozwanego nie wskazuje by podstępnie chciał wprowadzić w błąd i wykorzystać powódkę pozbawiając ją majątku. Tym samym ich zawarcie nie było wynikiem podstępu. Nieuświadomienie sobie potencjalnych konsekwencji umów, a także aktualnie niekorzystna majątkowo sytuacja powódki nie stanowi podstawy do stwierdzenia nieważności kwestionowanych umów.

Powyższe ustalenia powodują, że zbędna staje się ocena, czy uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego przy zawieraniu umów nastąpiło w ustawowym terminie jednego roku od wykrycia błędu (art. 88§1kc).

Powódka powołała się również pozorność zawartych umów (art. 83§1kc). według niej uzgodniła z pozwanym, że nie miały pozbawiać jej majątku, o czym miał zapewnić pozwany twierdząc, że nic nie straci na tym. Powołała się również na niezgodność umów z zasadami współżycia społecznego (art. 58kc) bowiem zawarcie umów doprowadziło do rażącego pokrzywdzenia na skutek pozbawienia jej dorobku życia. Odnosząc się do zarzutu pozorności umów jest on bezzasadny. Pozorność stanowi wadę oświadczenia woli polegającą na tym, że strony stwarzają pozór rzeczywistego dokonania czynności prawnej o określonej treści, podczas gdy tak naprawdę nie chcą wywołać żadnych skutków prawnych lub wywołać inne niż w pozornej czynności deklarują. Zgodnym zamiarem stron było uniemożliwienie

skierowania egzekucji do ich majątku na wypadek niepowodzenia działalności spółki z o.o. (...) chciały wywołać dokładnie taki skutek prawny, który uzyskały zawierając umowę majątkową małżeńską i mowę o podziale majątku wspólnego w sposób określony w kwestionowanych umowach. Wyklucza to pozorność. Nietrzymanie przez pozwanego deklaracji, o ile taka miała miejsce, nie zmienia oceny prawnej.

Sporne umowy nie są również niezgodne z zasadami współżycia społecznego. Są przewidziane prawem, zostały zawarte zgodnie ze wspólnym zamiarem stron, którym było ubezszkuczenie ewentualnej egzekucji przeciwko powódce jako członkowi zarządu spółki z o.o. (...), że pomiędzy stronami będzie istniała dysproporcja majątkowa był objęty zgodnym zamiarem stron, taki był cel tych umów. Okoliczność, że powódka źle oceniła potencjalne konsekwencje swojej sytuacji majątkowej nie powoduje ich nieważności w rozumieniu art. 58§2kc .

W związku z powyższym na zasadzie art. 15zszs² ustawy z 2.03.2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych zamknięto rozprawę na posiedzeniu niejawnym i w pkt1 wyroku powództwo oddalono w pkt 2 odstąpiono od obciążania powódki kosztami postępowania z uwagi na jej trudną sytuację majątkową (oświadczenie majątkowe k-15-19).

.